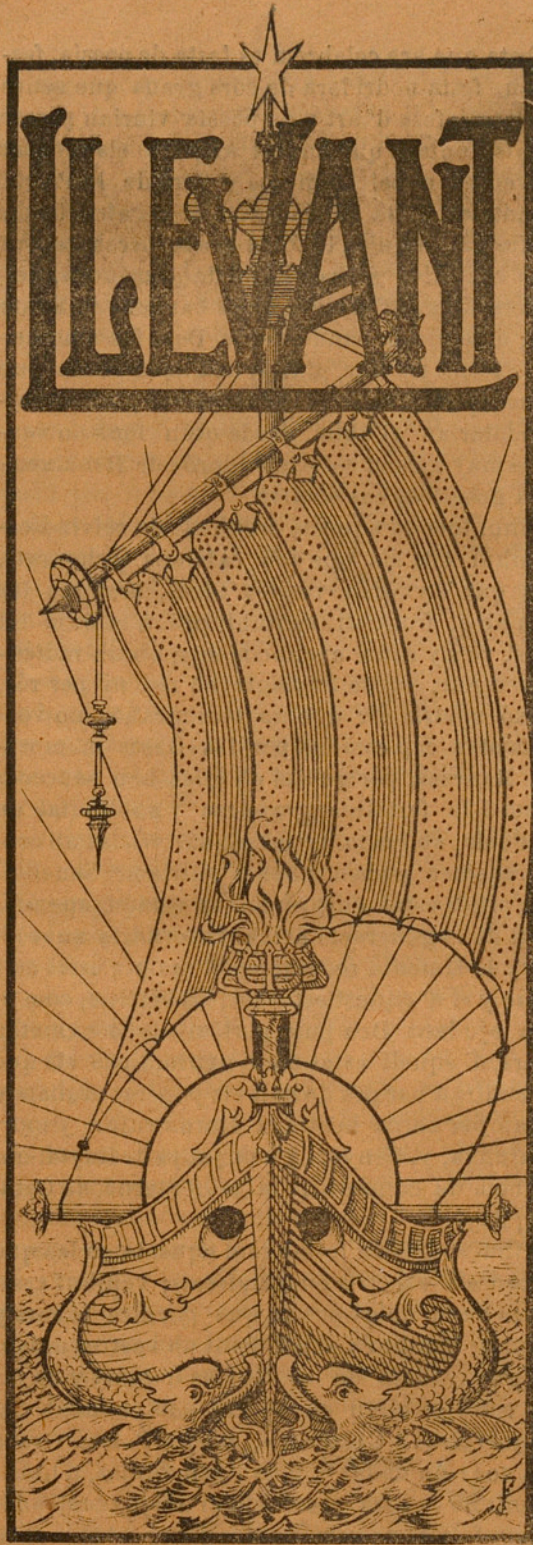

Any I * N.º 3 * Octubre 1901

PERIÓDICH
DE PROPAGANDA CATALANISTA
PORTA-VEU DE LA
AGRUPACIÓ DEMOCRATICA CATALANISTA
LO TRÀNGUL

(ADHERIT Á LA UNIÓ CATALANISTA)

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:

SANT FERRÁN - 16 - BARCELONETA

S' envia un sol exemplar á qui fassi un donatiu anyal.—No's tornan los originals.—Lliure la reproducció dels treballs.

LO QUE VOLEM

Volém la llengua catalana ab carácter oficial y que sían catalans tots los que á Catalunya desempenyin càrrechs públichs; volém Corts catalanas, no sols per estatuhir nostre dret y lleys civils, sino tot quant se refereixi á la organizació interior de nostra terra: volém que catalans sían los jutjes y magistrats, y que dintre de Catalunya 's fallin en última instancia 'ls plets y causas: volém ser árbitres de nostra administració, fixant ab entera llibertat 'as contribucions é impostos, y volém, en fi, la facultat de poder contribuir á la formació del exércit espanyol per medi de voluntaris ó diners, suprimint en absolut quintas y llevas en massa y establint que la reserva regional forrosa presti servey tant sols dintre de Catalunya.

(Del Manifest de la «Unió Catalanista» del dia 16 de Mars de 1897)

¿QUÉ DIRÉM?

L' onze de Septiembre de 1901, aniversari d' aquella jornada trista de la perdua de las nostras llibertats erá una fetxa inesborrable en l' historia de Catalunya.

Seguint la costum imposada per una colla de companys de causa, á la eixida de la vetllada necrológica que dedicá als inoblidables martres que moriren en defensa dels drets lligitims de la Patria, una bona colla de jovent entusiasta 's dirigí á posar algunas coronas á l' estatua del conceller en cap Rafel de Casanova; y lo que passá ja ho saben

nostres llegidors... Una exaguellada del governador y... un aplech de bons patricis á la presó barrejats ab la xusma. L' indignació fou general y no cal dir que serví com una crehuera pera copsar una pila de cors á las nostras filas.

Els deixaren anar quedantne una colla de processats, y com á protesta, la venerable «Unió Catalanista» acordá dur á terme una manifestació vistosa, pro molt vistosa, que sigué seguida y aplaudida per tots els catalans de bona mena, menys per un escamot quins, mentres permanesqueren nostres companys empresonats, tot eran afalachs, pensantse que á só de diners y tabaco posarian una palanca